

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ej - hle, ol - tář Hospo - dinův zá - ří, pře - sva - tá nám o - běť nastává,

kte - rou po ti - síc let s jasnou tvá - ří ot - či - na den ze dne ko - nává.

Za pří - kla - dem dávným se to dě - je sva - tých Cy - ri - la a Me - to - dě - je,

kte - ří ro - zkaz Kristův pl - ni - li, pa - měť smr - ti je - ho sla - vi - li.

2. Sláva, sláva na výsostech Bohu,
nad Betlémem pěli andělé;
a ten zpěv se podnes nad oblohu
k nebes Pánu vznáší vesele.
Nechať jen se věčně věků vzdává
Králi králů po všem světě sláva,
kterou předkům našim věstili
apoštolé naši přemilí.

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče, oběť nekrvavou,
kterou při večeři poslední
slavil Syn tvůj s myslí přelaskavou:
Přívětivě na nás pohlédni,
jak jsi vlídně k Velehradu hleděl
a svou milost lidu připověděl,
když se na Moravě slavila
první oběť tobě přemilá.

Přijímání

6. Otevřela se již nebes brána,
slovo zázračné kněz vyslovil;
vítej, duše, vítej Krista Pána,
jenž se v způsob chleba, vína skryl.
Občerství tě krví svou a tělem,
spojíš se dnes se svým Spasitelem,
jenž svůj drahý život za tě dal
a tě k sobě Soluňany zval.
8. Nechť tvůj oltář nikdy neuhasne
v našich zbožných vlastech slovanských,
nechť se denně k báni nebes jasné
vznáší oběť z chrámů křesťanských,
která tisíc let již stále plane,
oslavuje tebe, věčný Pane,
posvěcuje srdce národa,
čeled' Cyrila a Metoda.

Před evangeliem

3. Zaznělo nám slovo pravdy věčné
ústý Soluňanů před věky,
dodnes v lahodě zní nekonečné
a svět zaznívá jím daleký:
Přinesli nám oni Písmo svaté,
bychom ze studnice této zlaté
moudrost nebes povždy vážili,
Bohu sloužiti se snažili.

5. Svatý, svatý, svatý Hospodine,
slávy tvé jsou plná nebesa,
láska tvoje všemu tvorů kyne,
ať svět celý tobě zaplesá!
Sestup, Kriste, přezázračně dolů,
ať se tobě pokloníme spolu
s celou vlastí, s celým národem,
s otci Cyrilem a Metodem.

7. Vítej, Kriste, vítej, Chlebe živý,
Beránku, tys hříchy světa sňal;
pohleď, jak jsme tebe žádostiví,
všechny jsi nás k sobě povolal.
A my hříchem ztratili jsme nebe,
kéž je zase najdem skrze tebe
přímluvami apoštolů tvých,
věrozvěstů našich slovanských.

Závěr

9. Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu vřelou,
kterou k tvému trůnu skládáme:
Požehnej vlast, žehnej církve celou,
zůstaň s námi, zbožně žádáme.
Provázej nás naездеjší pouti,
nedej svému lidu zahynouti,
pro zásluhy ze své oběti
vylej milost na své na děti.

Vstup 2

2. Slá - va, slá - va na vý-sostech Bo - hu, nad Be - tlé - mem

pě - li an - dě - lé; a ten zpěv se pod-nes nad ob - lo - hu

k ne - bes Pá - nu vzná-ší ve - se - le. Ne - chať jen se

věč-ně vě-ků vzdá - vá Krá - li krá - lů po všem svě-tě slá - va,

kte - rou před-kům našim věs-ti - li a - po - što - lé na-ši přemi-lí.

Před evangeliem

3. Za - zně - lo nám slovo pravdy věč - né ú - sty So - lu - ňanů před věky,

dod - nes v la - ho - dě zní ne - koneč - né a svět za - zní - vá jím da - le - ký:

Při - ne - sli nám o - ni Písmo sva - té, by - chom ze stud - ni - ce té - to zla - té

mou - drost ne - bes povždy vá - ži - li, Bo - hu slou - ži - ti se sna - ži - li.

Obětní průvod

4. Při-jmi, Ot - če, o-běť ne-kr-va - vou, kte - rou při ve - če-ři poslední

sla - vil Syn tvůj s myslí přelaska - vou: Pří - vě - ti - vě na nás pohlédni,

jak jsi vlíd - ně k Vele-hradu hle - děl a svou mi - lost li-du při-po-vě - děl,

když se na Mo - ra-vě sla-vi-la prv - ní o - běť to-bě přemi-lá.

Obětní průvod 2

5. Sva - tý, sva - tý, svatý Hos-po-di - ne, slá - vy tvé jsou pl - ná ne-be-sa,

lás - ka tvo - je všemu tvo - ru ky - ne, ať svět ce - lý to - bě za - plesá!

Se - stup, Kris - te, pře - zá - zračně do - lů, ať se to - bě poklo - ní - me spo - lu

s ce - lou vlas - tí, s celým ná - rodem, s ot - ci Cy - ri - lem a Me - to - dem.

Přijímání

6. O - te - vře - la se již ne-bes brá - na, slo - vo zá - zrač -

né kněz vy - slo - vil; ví - tej, du - še, ví - tej Kris - ta Pá - na,

jenž se v způ - sob chle - ba, ví - na skryl. Ob - čer - ství tě

kr - ví svou a tě - lem, spo - jíš se dnes se svým Spa - si - te - lem,

jenž svůj dra - hý ži - vot za tě dal a tě k so - bě So - lu - ňa - ny zval.

Přijímání 2

7. Ví - tej, Kris - te, ví - tej, Chlebe ži - vý, Be - rán - ku, tys

hří - chy svě - ta sňal; po - hled', jak jsme te - be žá - dos - ti - ví,

všech - ny jsi nás k so - bě po - vo - lal. A my hří - chem

ztra - ti - li jsme ne - be, kéž je za - se najdem skr - ze te - be

pří - mlu - va - mi a - po - što - lů tvých, vě - roz - věs - tů našich slovanských.

Přijímání 3

8. Nechť tvůj ol - tář ni - kdy ne - u - has - ne v na - šich zbož - ných

vlastech slo - vanských, nechť se den - ně k bá - ni ne - bes jas - né

vzná - ší o - běť z chrámů křes - ťanských, kte - rá ti - síc

let již stá - le pla - ne, o - sla - vu - je te - be, věč - ný Pa - ne,

po - svě - cu - je srd - ce ná - ro - da, če - led' Cy - ri - la a Me - to - da.

Závěr

9. Vy-slyš, Pa - ne, vyslyš prosbu vře - lou, kte - rou k tvé - mu trůnu skládáme:

Po - žeh - nej vlast, žehnej církev ce - lou, zů - staň s ná - mi, zbožně žá - dáme.

Pro - vá - zej nás na vez - dej - ší pou - ti, ne - dej své - mu li - du za - hynou - ti,

pro zá - slu - hy ze své o - bě - ti vy - lej mi - lost na své na dě - ti.